

การศึกษาความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของ นักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

The e-Learning Readiness of Nursing Students of Suan
Dusit Rajabhat University

รภัฏพร เพชรสุข*

ดร.จิระ จิตสุภา**

รศ.ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข***

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนาค้างนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนด้วย อีเลิร์นนิ่งของนักศึกษาพยาบาลในแต่ละชั้นปี ประชากรทั้งหมดมีจำนวน 358 คน เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ คือแบบประเมินความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่ง 6 ด้าน (Watkins, Leigh and Triner, 2004) จำนวน 27 ข้อ ได้แก่ ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี ด้านความสัมพันธ์และทักษะออนไลน์ ด้านแรงจูงใจ ด้านภาพและเสียงออนไลน์ ด้านการ

---

*อาจารย์คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

**อาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

***อาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

อภิปรายบนอินเทอร์เน็ต และด้านสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จ ซึ่งนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่คล้ายคลึงกับกลุ่มประชากรในแต่ละชั้นปีจำนวน 30 คน หลังจากนั้นนำไปหาความเชื่อมั่นได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ .809 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพร้อมด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี ด้านความสัมพันธ์และทักษะออนไลน์ ด้านแรงจูงใจ ด้านภาพและเสียงออนไลน์ ด้านการอภิปรายบนอินเทอร์เน็ต และด้านสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จอยู่ในระดับมาก และมีความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของนักศึกษาพยาบาลในแต่ละชั้นปี พบว่าชั้นปีที่แตกต่างกันมีผลต่อความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยเมื่อพิจารณารายคู่ พบว่านักศึกษาชั้นที่ 1 มีความพร้อมในการเรียนที่แตกต่างกับนักศึกษาชั้นที่ 2, 3 และ 4 ส่วนนักศึกษาชั้นที่ 2, 3 และ 4 พบว่าความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งไม่มีความแตกต่างกัน

คำสำคัญ : ความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่ง, อีเลิร์นนิ่ง, นักศึกษาพยาบาล

Abstract

This descriptive research aims to investigate e-Learning readiness of 358 nursing students of Suan Dusit University. Particularly, the readiness of those students was also tested by comparing with each year of study. Self-assessment tool was applied by measuring six dimensions in totally 27 items such as technology access, online skill and relationship, motivation, online audio/video,

internet discussions and importance to the success, respectively. Generalization was made by making through try-out process with other 30 nursing student who contain similar characteristic to those sample students. Result of the test yields its reliabilities at 0.809. Meanwhile, software program was applied for data analysis to produce mean, standard deviation and one-way ANOVA analysis, respectively.

Outcome of the study reveals that, degree of e-Learning readiness of nursing students is high when comparing is made to the readiness which was measured by the year of study. Statistic also shows significantly difference at .05. In particular, readiness score of e-Learning among the first to the fourth year of study shows significantly different while the readiness of the second to the fourth year of study reveals no significant different in this case.

Keywords: e-Learning readiness, e-Learning, Nursing students

บทนำ

ปัจจุบันโลกเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ทุกสังคมในโลกจำเป็นต้องปรับตัวเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ หรือสังคมที่ต้องเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและไร้พรมแดน จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีปรัชญาความเชื่อที่ว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีความสำคัญที่สุด ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การจัดการเรียนการสอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ ผู้สอนจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ ดังนั้นการปฏิรูปการเรียนรู้จึงเป็นหัวใจสำคัญที่จะส่งผลให้รูปแบบของการเรียนรู้เกิดความหลากหลาย อีกทั้งสังคมในโลกปัจจุบันมี

การพัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างรวดเร็วและมีบทบาทในสังคมไทยอย่างมากมาย รวมถึงแวดวงการศึกษา ส่งผลให้เกิดความพยายามในการนำ e-Learning มาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาเพื่อให้นักศึกษามีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เมื่อกล่าวถึง e-Learning ในปัจจุบันหมายถึงการเรียนรู้เนื้อหาผ่านการสอนซึ่งใช้ภาพนิ่ง ผสมผสานกับภาพเคลื่อนไหว วิดิทัศน์และเสียง โดยอาศัยเทคโนโลยีของเว็บในการถ่ายทอดเนื้อหา รวมถึงการจัดบทเรียนที่มีลักษณะเป็นเนื้อหา ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็น หรือโต้ตอบระหว่างผู้สอนได้ เป็นการติดต่อสื่อสารแบบ 2 ทาง ซึ่งการจัดการเรียนการสอนโดย e-Learning ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เพิ่มเติมจากสื่อข้อความเพียงอย่างเดียวหรือจากการสอนภายในห้องเรียนของผู้สอนซึ่งเน้นการบรรยายในห้องเรียน นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถควบคุมการเรียนการสอนได้ด้วยตนเอง จะเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนผ่านเว็บมีจำนวนเพิ่มขึ้นมากเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา แต่เหนือสิ่งอื่นใดสถาบันทางการศึกษาควรต้องให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนอีกอย่างหนึ่งที่สำคัญคือความเข้าใจผู้เรียนว่าผู้เรียนมีความพร้อมในระดับใดต่อการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การประเมินความพร้อมของผู้เรียนก่อนเข้าสู่ระบบอีเลิร์นนิ่งจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น (Aydin and Tasci, 2005) มีปัจจัยหลายประการที่สนับสนุนการจัดการเรียนโดยใช้อีเลิร์นนิ่ง เช่น ปัจจัยสำคัญของความพร้อมทางด้านอีเลิร์นนิ่ง คือการเตรียมความพร้อมแก่ผู้เรียน การเตรียมความพร้อมให้กับผู้สอน โครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร (So and Swatman, 2006) ดังนั้นก่อนที่จะให้ผู้เรียนเข้าไปเรียนรู้ระบบอีเลิร์นนิ่งด้วยตนเองความพร้อมของผู้เรียนที่จะเข้าไปเรียนรู้และใช้ประโยชน์เป็นสิ่งจำเป็น หากผู้เรียนขาดความพร้อมในการเรียนรู้ อีเลิร์นนิ่งจะทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จ การใช้อีเลิร์นนิ่งก็จะกลายเป็นเครื่องมือที่ไร้ประโยชน์สำหรับผู้เรียนที่ยังไม่มีความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่ง ความพร้อมในการเรียนการสอนผ่านระบบอีเลิร์นนิ่งจึงมีความจำเป็นและมี

ความสำคัญเนื่องจากผู้เรียนจะต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเช่นเดียวกันหรือดีกว่าการเรียนการสอนแบบปกติ

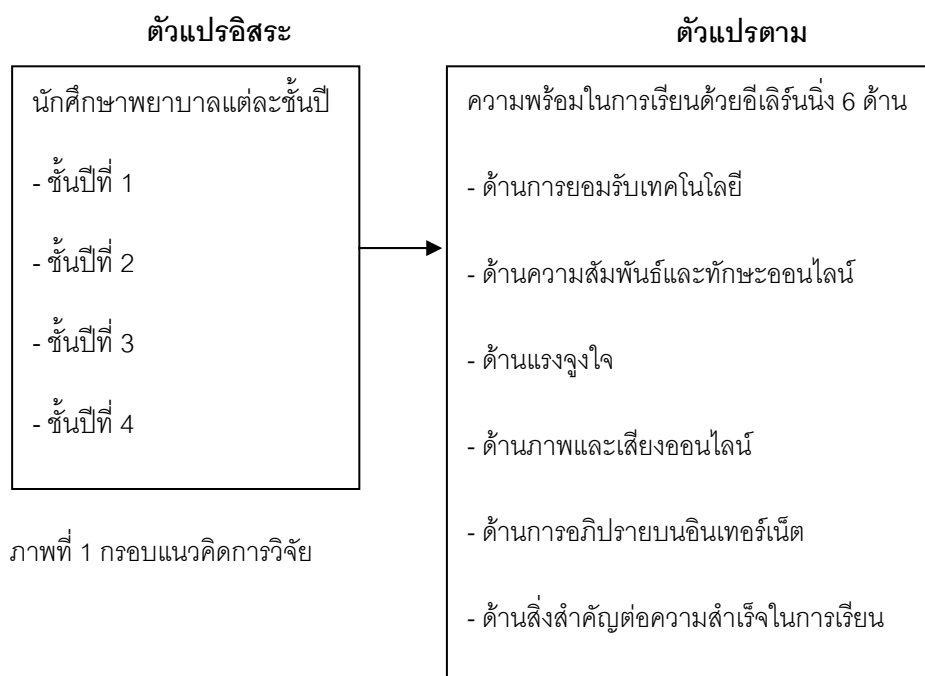
การจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาลจะต้องมีการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ และอีกทั้งยังต้องตามเทคโนโลยีให้ทันอีกด้วย หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (2555) มีความเชื่อว่าการจัดการศึกษา หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตเป็นการผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาลแบบองค์รวม โดยใช้ความรู้จากศาสตร์ 4 รูปแบบ ประกอบด้วย ศาสตร์เชิงประจักษ์ ความรู้เชิงสุนทรียศาสตร์ในการพยาบาลหรือศิลปะการพยาบาล ความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์เฉพาะตน และความรู้เชิงจริยศาสตร์ ให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อผู้ใช้บริการ องค์การ และสังคม มีทักษะทางปัญญา ศักยภาพการนำทักษะการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความสนใจใฝ่รู้และศรัทธาในวิชาชีพ เป็นพลเมืองดี พัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง มีความเป็นสากลเป็นที่ยอมรับและเป็นที่ต้องการของสังคม จะเห็นว่าผลการเรียนรู้ของนักศึกษาทักษะหนึ่งที่สำคัญคือ ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ นักศึกษารู้จักเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูล และจัดการข้อมูล ดังนั้นจะเห็นว่าทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศจึงมีความสำคัญ เนื่องจากเป็นทักษะหนึ่งในการวัดผลการเรียนรู้ของหลักสูตรพยาบาล การศึกษาความพร้อมในการเรียนด้วยอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตจึงน่าสนใจ เนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างเต็มที่ ทั้ง ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ ระบบเครือข่ายและการสื่อสาร รวมไปถึงความพร้อมด้านบุคลากร เช่น ผู้พัฒนาระบบอิเล็กทรอนิกส์ ผู้ดูแลระบบคอมพิวเตอร์ และอาจารย์ผู้สอน ดังนั้นเมื่อทุกอย่างดังกล่าวมาความพร้อมเพียงแล้ว นักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จะมีความพร้อมมากน้อยเพียงไร จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจอย่างยิ่ง การวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้ทราบว่านักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มีความพร้อมด้านใดที่จะเรียนรู้

ด้วยอีเลิร์นนิ่ง โดยใช้แบบประเมินความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของ Watkins, Leigh and Triner (2004) ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี (Technology Access) ด้านความสัมพันธ์และทักษะออนไลน์ (Online skill and relationships) ด้านแรงจูงใจ (Motivation) ด้านภาพและเสียงออนไลน์ (Online Audio/Video) ด้านการอภิปรายบนอินเทอร์เน็ต (Internet Discussions) และด้านสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จ (Importance to your success)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
2. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตแต่ละชั้นปี

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

นักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต แต่ละชั้นปีมีความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งที่แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งเฉพาะนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเท่านั้น

ขั้นตอนการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Variance analysis) ประชากรคือนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 358 คน เนื่องจากจำนวนนักศึกษาพยาบาลทั้งหมดมีจำนวนไม่มากนักจึงใช้นักศึกษาทั้งหมดเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนมากที่สุด เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยนำแบบประเมินความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งซึ่งเป็นแบบประเมินตนเองที่พัฒนาขึ้นเพื่อศึกษาความพร้อมของผู้เรียนหรือผู้ที่เข้าอบรมผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ของ Watkins, Leigh and Triner (2004) มาปรับปรุงเป็นฉบับภาษาไทย เพื่อวัดระดับความพร้อมใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี ด้านความสัมพันธ์และทักษะออนไลน์ ด้านแรงจูงใจ ด้านภาพและเสียงออนไลน์ ด้านการอภิปรายบนอินเทอร์เน็ต และด้านสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จจำนวน 27 ข้อ ซึ่งนำไปใช้ในนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากร จำนวน 30 คน ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคเท่ากับ .809 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคในแต่ละด้านดังนี้ ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี ด้านความสัมพันธ์และทักษะออนไลน์ ด้านแรงจูงใจ ด้านภาพและเสียงออนไลน์ ด้านการ

อภิปรายบนอินเทอร์เน็ต และด้านสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จ เท่ากับ .826, .802, .768, .737, .774 และ .767 ตามลำดับ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขออนุญาตจากผู้บริหาร คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามให้นักศึกษาตอบในห้องเรียน และรับกลับเมื่อตอบเสร็จใช้เวลาประมาณ 15 - 20 นาทีต่อฉบับ นำแบบประเมินความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งแจกให้กับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1-4 ได้แบบสอบถามที่มีข้อมูลสมบูรณ์จำนวน 343 ชุด หลังจากนั้นนำแบบประเมินที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มประชากร ผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์และการดำเนินการวิจัยให้นักศึกษาทราบ การรักษาความลับของข้อมูลรายบุคคล และให้สิทธิในการตัดสินใจตอบแบบสอบถามด้วยความสมัครใจ

การให้คะแนนและเกณฑ์การแปลค่าเฉลี่ยแบบประเมินความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งครั้งนี้มีลักษณะเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตัวเลือกให้ตอบเป็นการแสดงความคิดเห็นตั้งแต่เห็นด้วยน้อยที่สุดถึงเห็นด้วยมากที่สุด ให้คะแนน 1 ถึง 5 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance: ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้วยเชฟเฟ (Scheffe)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษา ความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 พบว่ามีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.56 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งเป็นรายด้าน พบว่าด้านการอภิปรายบนอินเทอร์เน็ต และด้านสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จ นักศึกษาพยาบาลมีความพร้อมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.62 และ 0.72 อยู่ในระดับมาก ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1

ความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่ง	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี	3.14	.85	ปานกลาง
2. ด้านความสัมพันธ์และทักษะออนไลน์	3.74	.65	มาก
3. ด้านแรงจูงใจ	3.20	.75	ปานกลาง
4. ด้านภาพและเสียงออนไลน์	3.48	.78	ปานกลาง
5. ด้านการอภิปรายบนอินเทอร์เน็ต	3.75	.62	มาก
6. ด้านสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จ	3.75	.72	มาก
ด้านความพร้อมโดยรวม	3.55	.56	มาก

2. ผลการศึกษาความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 พบว่ามีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.50 อยู่ในระดับ

มาก เมื่อพิจารณาความพร้อมในการเรียนด้วยอิเล็กทรอนิกส์เป็นรายด้าน พบว่าด้าน
ความสัมพันธ์และทักษะออนไลน์ นักศึกษาพยาบาลมีความพร้อมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย
($\bar{X}$) เท่ากับ 4.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.54 อยู่ในระดับมาก ดังตารางที่
2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพร้อมในการเรียนด้วยอิเล็กทรอนิกส์ของ
นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2

ความพร้อมในการเรียนด้วยอิเล็กทรอนิกส์	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี	4.18	.74	มาก
2. ด้านความสัมพันธ์และทักษะออนไลน์	4.28	.54	มาก
3. ด้านแรงจูงใจ	3.86	.72	มาก
4. ด้านภาพและเสียงออนไลน์	3.96	.77	มาก
5. ด้านการอธิบายบนอินเทอร์เน็ต	4.16	.60	มาก
6. ด้านสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จ	4.12	.62	มาก
ด้านความพร้อมโดยรวม	4.09	.50	มาก

3. ผลการศึกษาความพร้อมในการเรียนด้วยอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3
พบว่ามีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.55 อยู่ในระดับ
มาก เมื่อพิจารณาความพร้อมในการเรียนด้วยอิเล็กทรอนิกส์เป็นรายด้าน พบว่าด้าน
ความสัมพันธ์และทักษะออนไลน์ นักศึกษาพยาบาลมีความพร้อมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย

($\bar{X}$) เท่ากับ 4.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.54 อยู่ในระดับมาก ดังตารางที่

3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของ
นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3

ความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่ง	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี	4.23	.70	มาก
2. ด้านความสัมพันธ์และทักษะออนไลน์	4.24	.54	มาก
3. ด้านแรงจูงใจ	3.87	.74	มาก
4. ด้านภาพและเสียงออนไลน์	3.92	.70	มาก
5. ด้านการอธิบายบนอินเทอร์เน็ต	4.12	.64	มาก
6. ด้านสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จ	4.06	.67	มาก
ด้านความพร้อมโดยรวม	4.07	.55	มาก

4. ผลการศึกษาความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 พบว่า มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.45 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งเป็นรายด้าน พบว่าด้านความสัมพันธ์และทักษะออนไลน์ นักศึกษาพยาบาลมีความพร้อมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.51 อยู่ในระดับมาก ดังตารางที่

4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของ
นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4

ความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่ง	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี	4.32	.56	มาก
2. ด้านความสัมพันธ์และทักษะออนไลน์	4.42	.51	มาก
3. ด้านแรงจูงใจ	3.96	.72	มาก
4. ด้านภาพและเสียงออนไลน์	4.03	.69	มาก
5. ด้านการอธิบายบนอินเทอร์เน็ต	4.13	.56	มาก
6. ด้านสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จ	4.13	.57	มาก
ด้านความพร้อมโดยรวม	4.17	.45	มาก

5. ผลการศึกษา ความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของนักศึกษาพยาบาลโดยรวมพบว่าค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.56 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งเป็นรายด้าน พบว่าด้านความสัมพันธ์และทักษะออนไลน์ นักศึกษาพยาบาลมีความพร้อมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.61 อยู่ในระดับมาก ดังตารางที่

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของ
นักศึกษาโดยรวมรายด้าน

ความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่ง	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี	4.04	.80	มาก
2. ด้านความสัมพันธ์และทักษะออนไลน์	4.18	.61	มาก
3. ด้านแรงจูงใจ	3.73	.79	มาก
4. ด้านภาพและเสียงออนไลน์	3.85	.76	มาก
5. ด้านการอธิบายบนอินเทอร์เน็ต	4.04	.63	มาก
6. ด้านสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จ	4.02	.66	มาก
ด้านความพร้อมโดยรวม	3.98	.56	มาก

6. ผลการศึกษาความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งโดยรวมของนักศึกษา
พยาบาลในแต่ละชั้นปี พบว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีความพร้อมในการเรียนด้วย
อีเลิร์นนิ่งโดยรวมมากที่สุดมากกว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปีอื่นๆ โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ
4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.45 และพบว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 มี
ความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งโดยรวมน้อยที่สุด น้อยกว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปี
อื่นๆ โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.54 ดัง
ตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่ง
โดยรวมของนักศึกษาพยาบาลในแต่ละชั้นปี

นักศึกษาพยาบาลแต่ละชั้นปี	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1	3.55	.54	มาก
นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2	4.09	.50	มาก
นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3	4.07	.55	มาก
นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4	4.17	.45	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.98	.56	มาก

7. ผลการเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของนักศึกษาพยาบาลในแต่ละชั้นปี พบว่าชั้นปีที่แตกต่างกันมีผลต่อความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของนักศึกษาพยาบาลในแต่ละชั้นปีโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	20.135	3	6.712	25.495	.00*
ภายในกลุ่ม	89.242	339	.263		
รวม	109.37	342			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ $p < .05$

โดยเมื่อพิจารณารายคู่ พบว่านักศึกษาชั้นที่ 1 มีความพร้อมในการเรียนที่แตกต่างกันกับนักศึกษาชั้นที่ 2, 3 และ 4 ส่วนนักศึกษาชั้นที่ 2, 3 และ 4 พบว่าความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งไม่มีความแตกต่างกัน ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนของนักศึกษาพยาบาลรายคู่

นักศึกษา	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ชั้นปีที่ 1	3.55	-	-.539*	-.520*	-.614*
ชั้นปีที่ 2	4.09			.018	.074
ชั้นปีที่ 3	4.07				-.093
ชั้นปีที่ 4	4.17				

* มีนัยสำคัญทางสถิติ $p < .05$

สรุปผลการวิจัย

1. ความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความสัมพันธ์และทักษะออนไลน์อยู่ในระดับมาก ในลำดับแรก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.61) รองลงมาทั้งสองด้านคือ ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.80) และด้านการอภิปรายบนอินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.63)

2. ความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตทั้ง 6 ด้าน โดยรวมทุกชั้นปีอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายชั้นปี พบว่านักศึกษาพยาบาลชั้นที่ 4 มีความพร้อมในการเรียนด้วย

อีเลิร์นนิ่งอยู่ในระดับมาก ในลำดับแรก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.45) รองลงมา คือนักศึกษาพยาบาลชั้นที่ 2 ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.50)

3. ผลการเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ชั้นปีที่ 1 – 4 พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม พบว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 - 4 มีความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งแตกต่างกับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 โดยนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 - 4 มีค่าเฉลี่ยความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งสูงกว่า ในขณะที่นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2- 4 มีความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่าความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับงานวิจัยของจิระ จิตสุภา และคณะ (2557) ที่พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับจิระ จิตสุภา และคณะ (2556) บุศรินทร์ ผัดวง และสุภาภรณ์ อุดมลักษณ์ (2554) ไพศาล จันทังษ์ และชัชณพงศ์ ทองพวง (2556) และอลิสรา ทรงศรีวิทยา (2554) ที่พบว่านักศึกษาที่มีความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งอยู่ในระดับสูง โดยมีความพร้อมด้านความสัมพันธ์และทักษะออนไลน์อยู่ในลำดับแรก สอดคล้องกับงานวิจัยของ อลิสรา ทรงศรีวิทยา (2554) และจิระ จิตสุภา และคณะ (2557) ที่ได้อธิบายไว้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีนโยบายบริการคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (Notebook) ให้กับนักศึกษาทุกคน ทุกคณะ และจัดบริการระบบเครือข่ายไร้สายครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ของมหาวิทยาลัยทำให้นักศึกษาที่มีความพร้อมในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความทันสมัยและมีโอกาสเข้าถึงสารสนเทศแบบออนไลน์ตลอดเวลาผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การสืบค้นข้อมูลจากทั่วโลก เครือข่ายสังคมออนไลน์ ระบบทะเบียนออนไลน์ และระบบสืบค้นข้อมูลออนไลน์ผ่านสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เป็นต้น ประกอบกับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ส่งเสริมให้ผู้สอนจัดการเรียนการสอนด้วยอีเลิร์นนิ่งผ่าน MOODLE ระบบบริหารจัดการเรียนการสอนที่เป็นที่ยอมรับ โดยจัดตั้งศูนย์อีเลิร์นนิ่งขึ้นมารองรับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่นี้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญทิพย์ สิริรังศรี (2552) ที่พบว่านักศึกษามีความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งร้อยละ 79.55 โดยกลุ่มที่มีความพร้อมให้เหตุผลไว้ 3 ประการ คือ มีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และความรู้พื้นฐาน เห็นว่าเป็นประโยชน์เป็นการส่งเสริมให้นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ผู้สอนได้สะดวกยิ่งขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ในแต่ละชั้นปี พบว่าระดับชั้นปีที่แตกต่างกันมีผลต่อความพร้อมในการเรียนด้วย อีเลิร์นนิ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิระ จิตสุภา และคณะ (2556) บุศรินทร์ ผัดวัง และสุภาภรณ์ อุดมลักษณ์ (2554) และ อลิสา ทรงศรีวิทยา (2554) ที่พบว่าระดับชั้นปีมีผลต่อความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งที่แตกต่างกัน โดยนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 มีความพร้อมในการเรียนแตกต่างกับชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 โดยมีค่าเฉลี่ยความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นปีสอดคล้องกับคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่ต้องการส่งเสริมทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาให้สูงขึ้น

สรุปได้ว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่สูงขึ้นจะมีความพร้อมในการเรียนด้วยระบบอีเลิร์นนิ่งสูงขึ้นตามไปด้วย อธิบายได้ว่าอาจเนื่องมาจากการหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตนี้มีความต้องการผลการเรียนรู้ในด้านพัฒนาความรู้ และทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งมีการจัดการเรียนการสอนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศในชั้นปีที่ 2 และการจัดการเรียนการสอนในบางรายวิชา นักศึกษาต้องใช้คอมพิวเตอร์เข้าอินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลและงานวิจัย รวมถึงการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนนั้น ต้องมีการประเมินผลทางเว็บไซต์ จึงเป็นการส่งเสริมทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ และมีทักษะทางเทคโนโลยี อีกทั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีนโยบายในการ

ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศโดยมีบริการคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลให้กับนักศึกษาทุกคนทุกคณะรวมถึงคณะพยาบาลศาสตร์ด้วย จากเหตุผลดังกล่าวจึงส่งผลให้นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 มีความพร้อมในการเรียนด้วยระบบอีเลิร์นนิ่งมากกว่าชั้นปีที่ 1 ที่เพิ่งเข้ามาศึกษาใหม่มีทักษะทางด้านเทคโนโลยีน้อยกว่าชั้นปีอื่นๆ และยังต้องมีการปรับตัวในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารใหม่ๆ อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

การจัดการเรียนการสอนด้วยอีเลิร์นนิ่งเป็นช่องทางหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Active Learning) ผู้สอนอาจจะเริ่มจากการนำอีเลิร์นนิ่งมาเป็นสื่อเสริมเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาในบางประเด็นหรือบางหัวข้อก่อน ควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ (Face to Face) โดยมีการตกลงในเบื้องต้นกับผู้เรียนก่อนว่าจะจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบอีเลิร์นนิ่ง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในกระบวนการเรียนการสอนที่แตกต่างออกไป และเรียนรู้การเข้าใช้งานอีเลิร์นนิ่งซึ่งอาจจะยุ่งยากสำหรับผู้เรียนในช่วงแรก เนื่องจากอาจจะเป็นสิ่งใหม่สำหรับผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนยังไม่ควรจัดการเรียนการสอนด้วยอีเลิร์นนิ่งเต็มรูปแบบในช่วงแรก

สำหรับท่านที่สนใจศึกษาความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของนักศึกษา เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ของการวิจัยในอีกมุมมองหนึ่ง และเป็นการยืนยันผลการศึกษาความพร้อมเดิมด้วย ผู้วิจัยควรให้ผู้เรียนได้เข้าเรียนรู้ด้วยอีเลิร์นนิ่งจริงสักระยะเวลาหนึ่งหรือตลอดทั้งภาคเรียน แล้วเก็บผลมาเปรียบเทียบกับการศึกษาความพร้อมก่อนเข้าเรียนจริง

ปัจจุบันมีระบบจัดการเรียนการสอนด้วยอีเลิร์นนิ่งผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่มีความเป็นมิตรกับผู้สอนและผู้เรียน อย่าง Edmodo ซึ่งเป็นการผนวกระบบการจัดการเรียนการสอนด้วยอีเลิร์นนิ่งเข้ากับเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ผู้เรียนคุ้นเคย

บรรณานุกรม

- จิระ จิตสุภา ปรัชญนันท์ นิลสุข และนวลศรี สงสม. (2556). ความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ. **การประชุมวิชาการระดับชาติด้านอีเลิร์นนิ่ง2556**. (2556) : 459-464.
- จิระ จิตสุภา นวลศรี สงสม และ ปรัชญนันท์ นิลสุข. การศึกษาความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. **วารสารครูศาสตร์อุตสาหกรรม**. 10, 3 (2557) : 66-73.
- เจือจันทร์ วัฒนาภิเษ และ ปรัชญนันท์ นิลสุข. ความพร้อมในการเรียนด้วยอีเลิร์นนิ่งของนักศึกษาพยาบาลระดับปริญญาเอก. **การประชุมวิชาการระดับชาติด้านอีเลิร์นนิ่ง2556**.(2556) : 491-496.
- บุศรินทร์ ผัดวัน และสุภาภรณ์ อุดมลักษณ์. “ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง”. **วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข**, 21, 2 (2554) : 74-84
- ไพศาล จันทวังษ์ และชัชฎพงศ์ ทองพวง. ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาการจัดการภาครัฐและเอกชน. **การประชุมวิชาการระดับชาติด้านอีเลิร์นนิ่ง2556**. (2556) : 482-487.
- หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต. **หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต**, 2555.
- อลิสา ทรงศรีวิทยา. ความพร้อมของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ที่มีต่อการเรียนแบบอีเลิร์นนิ่ง. **การประชุมวิชาการระดับชาติด้านอีเลิร์นนิ่ง2554**, (2554) : 568-572.

Aydin, C. H., and Tasci, D. "Measuring Readiness for e-Learning:

Reflections from an Emerging Country". **Educational Technology &**

Society. 8, 4 (2005) : 244-257.

So Learning Readiness of Hong Kong Teachers. South Australia: University of

South Australia. Watkins, R. , Leigh, D. and Triner, D. "Assessing Readiness

for E-Learning". **Performance Improvement Quarterly**. 17, 4 (2004) : 66-79.